

ДОСВІД ВИРІШЕННЯ АГРАРНОЇ ПРОБЛЕМИ В КРАЇНАХ ЄС

Левкіна Р.В., д.е.н., професор, Левкін А.В., к.т.н., доцент
Харківський національний технічний університет сільського господарства
імені Петра Василенка
(61050, Харків, Московський проспект, 45, каф. Підприємництва, торгівлі
та біржової діяльності. Email Levkina@3g.ua

Роль сільського господарства у якості забезпечення сировиною для виробництва споживчими товарами - продовольства, одягу, взуття є безперечною. Тому одним із завдань державного регулювання є створення сприятливих умов для забезпечення належного в даних умовах рівня розвитку та стабільність сільського господарства і відповідних переробних галузей. Це є актуальним, насамперед, в державах, що у якості пріоритету обирають соціально-економічний розвиток і захист, так званих, соціально уразливих груп населення. Таким чином основою економічної політики держави є механізм регулювання, що містить сукупність правових, адміністративних та економічних методів у їх взаємозалежності та взаємозв'язку. Результатом впровадження ефективною державної політики є достатній рівень пропозиції на національному ринку за доступною ціною для всіх ринкових сегментів.

Враховуючи підвищений рівень ризику аграрного бізнесу, підтримання його стабільності вимагає додаткових зусиль і наявності резервних фондів для підтримання ринкової рівноваги на достатньому рівні. Найбільш впливовими факторами, як відомо, є природно-кліматичні, проте економічні фактори, серед яких вплив міжнародних інтеграційних відносин та нестабільність валюти, як правило впливають на більш високому рівні провокуючи зміни, що не піддаються контролю.

Науково-технічний прогрес пропонує технології для сільського господарства, що підвищують продуктивність рослин і тварин у декілька разів, а трудові ресурси вивільняє для управлінської роботи. Це викликає загострення соціальних, комунікаційних та інших проблем. У високорозвинених країнах безпосередньою причиною називають перевиробництво продукції, що призвело до надлишку продовольчих товарів. Враховуючи порушення рівноваги та високий рівень витрат і цін на ринку таких країн, функціонування сільськогосподарських виробників є неефективним та вимагає від держави застосування відповідних регулюючих заходів. Останні роки спільна аграрна політика європейських країн зазнала змін і була скорегована у бік зниження рівня фінансової підтримки фермерів. Загострення соціальних проблем зумовило необхідність посилення державного протекціонізму по відношенню до сільського господарства шляхом розвитку державної допомоги фермерам і структурної перебудови аграрної сфери. Соціальна захищеність населення забезпечується підтримкою соціального рівня роздрібних цін на товари сільськогосподарського походження. Це обумовлює широкий перелік державних програм і форм урядової допомоги для аграрного сектору.